

تاثیر کود نیتروژن اسیدی و تلقيق بذر با باکتری ریزوبیوم فازئولی بر رشد و عملکرد در گیاه لوبيا چیتی

رزا فخری - احمد گلچین

دانشجوی سابق کارشناسی ارشد دانشگاه زنجان و دانشیار دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان

مقدمه

نیتروژن یکی از عناصر مهم و مورد نیاز گیاه می باشد و با اینکه ۷۸ درصد از حجم هوا را تشکیل می دهد اما همچنان از محدود کننده ترین عوامل رشد گیاه محسوب می شود [۵]. آنچه از دیدگاه کشاورزی پایدار مهم است اعمال روشهایی است که بر اساس آن بتوان فعالیت های مفید بیولوژیکی را از طریق تلقيق با خاک، بذر و گیاهچه افزایش داد برای گیاهانی که طول دوره رشد آنها کافی می باشد اگر همیستی ریزوبیوم-لگوم بسیار فعال و مؤثر نباشد نیتروژن کافی برای رسیدن به حداکثر عملکرد اقتصادی تأمین نمی گردد. لوبيا در بین سایر حبوبات به دلیل داشتن پروتئین بالا (۷۰٪) از جایگاه ویژه ای برخوردار است و از طرفی دارای ۵۵-۵۶٪ کربوهیدرات، ۰/۵ درصد روغن و ۰/۱ درصد رطوبت می باشد [۲]. افشاری (۱۳۸۲) در بررسی پاسخ لوبيا و مصرف سطوح مختلف کود نیتروژن (۰، ۲۰۰ و ۴۰۰ کیلوگرم کود نیتروژن در هکتار) گزارش کرد که مصرف کود نیتروژن باعث افزایش معنی دار رشد گیاه شده و کاربرد ۴۰۰ کیلوگرم اوره در هکتار سبب افزایش عملکرد دانه از ۱۲۰۰ کیلوگرم در هکتار در شاهد، به ۱۴۵۱ کیلوگرم گردید.

مواد و روشها

جهت رفع مشکلات تغذیه ای خاکهای آهکی و کوتاه بودن طول دوره رشد لوبيا این پژوهش به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوك های کامل تصادفی با سه تکرار در مرکز تحقیقات کشاورزی زنجان انجام شد. از عمق ۳۰ - ۰ سانتیمتری نمونه های خاک تهیه شدند و پس از آماده سازی تجزیه گردیدند. مساحت هر کرت آزمایشی ۱۲ متر مربع، شامل ۵ ردیف کاشت و با فواصل ۳۰ سانتیمتر در نظر گرفته شد. تیمارهای آزمایشی شامل N₀: عدم مصرف کود نیتروژن دار (شاهد)، N₁: ۵۰ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن دار، N₂: ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن دار با منبع کودی N-pHuric (این کود از ترکیب اوره و اسید سولفوریک تهیه گردیده است) و تیمار تلقيق بذر با باکتری ریزوبیوم فازئولی (*Rhizobium Leguminosarum bv. Phaseoli*) بود. نصف کود نیتروژن اسیدی در زمان کاشت و نصف دیگر قبل از مرحله گلدهی مصرف گردید. در طول آزمایش درجه سبزینگی برگها و سطح برگ (LAI) اندازه گیری شد. در مرحله ۵۰ درصد گلدهی نمونه برداری از گره ریشه به عمل آمده و به منظور بررسی تأثیر تیمارهای اعمال شده بر میزان جذب عناصر غذایی، در آزمایشگاه تجزیه شیمیایی شدند. در مرحله برداشت وزن صد دانه و رکورد گیری محصول دانه و کاه و کلش بعمل آمد. بذرها نیز به منظور بررسی تأثیر تیمارهای اعمال شده بر میزان جذب عناصر غذایی در آزمایشگاه تجزیه گردیدند. نتایج حاصل از اندازه گیری های مختلف در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی به وسیله نرم افزار MSTATC مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

نتایج و بحث

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده ها نشان داد که اثر سطوح مختلف کود نیتروژن و تلقيق بذر در سطح پنج درصد بر میزان عملکرد لوبيا معنی دار است. بالاترین عملکرد به میزان ۲۱۴۹/۱ کیلوگرم در هکتار از کاربرد ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن بدست آمد که با عملکرد حاصل از تلقيق (۸۵۴ کیلوگرم در هکتار) اختلاف معنی دار داشت. پایین

بودن میزان عملکرد تیمار تلقیح در مقایسه با تیمارهای دریافت کننده کود نیتروژن را می‌توان به اشغال گره‌ها توسط سویه‌های بومی و رقابت آنها با سویه‌های تلقیح شده نسبت داد [۳]. جنسن و همکاران (۱۹۹۰) با بکار گیری سه تیمار، ۱- شاهد (بدون تلقیح و بدون کود نیتروژن)، ۲- تیمار تلقیح و ۳- تیمار کود نیتروژن به مقدار (۱۰۰ کیلوگرم در هکتار) گزارش کردند که مقدار محصول حاصل از تیمار کود نیتروژن حداکثر است. نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که با افزایش در مصرف کود نیتروژن اسیدی میزان عناصر برداشت شده توسط بذر افزایش یافته است (جدول ۱).

جدول ۱- میانگین صفات مورد بررسی برای سه سطح مختلف کود نیتروژن اسیدی و تلقیح بذر

Inoculation Seed	N ₂ (Kg.ha ⁻¹)	N ₁ (Kg.ha ⁻¹)	N ₀ (Kg.ha ⁻¹)	صفات مورد بررسی
c۸۵۴/۶۶	a۲۱۴۹/۱۶	b۱۱۵۹/۸۳	d۷۱۱	عملکرد دانه Kg.ha ⁻¹
c۱۵۳۷/۲	a۳۶۵۳/۵	b۲۰۱۸	d۱۱۳۷/۶	عملکرد کاه Kg.ha ⁻¹
c۲۳۹۱/۸	a۵۸۰۲/۶	b۳۱۷۷/۸	d۱۸۴۸/۶	عملکرد بیولوژیک Kg.ha ⁻¹
c۰/۰۱۲	a۰/۰۱۷	b۰/۰۱۴	d۰/۰۱۱	سطح برگ (m ²)
c۲۶/۳۱	a۳۷/۷۸	b۳۷	d۳۴/۴۶	وزن صد دانه (g)
c۲۵/۹۵	a۳۹/۹۶	b۳۸/۰۳	d۳۲/۹۳	قرائت کلروفیل سنج
c۲۹/۹۰	a۴۵/۶۶	b۲۷/۰۳	d۱۷/۷۶	نیتروژن برداشت شده توسط بذر Kg.ha ⁻¹
bc۱/۳۱	a۲/۷۵	b۱/۴۸	c۱/۱۴	فسفر برداشت شده توسط بذر Kg.ha ⁻¹
c۱۹/۷	a۴۲/۴۷	b۲۵/۰۵	c۱۳/۷۵	پتاسیم برداشت شده توسط بذر Kg.ha ⁻¹
c۸۵/۰۹	a۱۹۳/۸۹	b۱۲۵/۷۵	d۶۲/۴۲	آهن برداشت شده توسط بذر gr.ha ⁻¹
c۱۹/۳۷	a۳۴/۶۰	b۲۴/۷۴	d۱۵/۵۲	منگنز برداشت شده توسط بذر gr.ha ⁻¹
c۶۵/۵	a۱۱۲/۲	b۸۲	d۴۸/۶۲	روی برداشت شده توسط بذر gr.ha ⁻¹
a۴/۵۳	d۳/۸۴	c۳/۹۶	b۴/۱۷	نیتروژن گره (%)
c۳۸۰	a۵۱۰	b۴۴۱/۷	d۳۵۳/۴	آهن گره mgr.kg ⁻¹
d۵۸/۷۵	a۷۴/۱۶	b۶۹/۱۱	c۶۵/۴	روی گره mg.kg ⁻¹

منابع

- [۱]- افشاری، م. ۱۳۸۲. بررسی پاسخ لوبيا به تلقیح ریزوبیوم و مصرف ازت. خلاصه مقالات سومین همایش ملی کاربرد مواد بیولوژیک و استفاده بهینه از کود و سم در کشاورزی، کرج، ایران.
- [۲] - بقایی، ن. ۱۳۷۷. بررسی اثرات تنفس کمبود آب در مراحل مختلف نمو بر عملکرد و اجزای عملکرد سه رقم لوبيا چیتی. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج.
- [3]- Brockwell, J. and P. J., Bottomley. 1995. Recent advances in inoculant technology and prospects for the future. Soil Biol. Biochem. 27:683-697.
- [4]-Jensen, E. S. 1987. Inoculation of pea by application of *Rhizobium* in the planting furrow. Plant Soil. 97:63-70.
- [5]-Meyer, R. D. 2000. Nitrogen source- soil Acidification Remediation Ttrial. Extention Soil Specialist, U. C. Davis. California.